

TOROCZKAY ANDRÁS

Tori papa

apa áll a telefontól még fiatal
 tori papát kórházba szállították
 pár napja rosszul lett
 kisúj legszebb muskátliágyása közepén
 nem túlzok
 az iskolában is eszembe jut
 akkorra már teljesen ősz mindenhol
 a toroczka-ak házában ahol apa felnőtt
 tori mama kétségbeesetten nézi őt vagyis apát
 tori mama hangosan elismétli amiket hall tőle
 tori mama hisztérikusan felsikolt
 meglepődöm hogy mennyire élesen
 szerette nagypapát
 anya ráteszi a hátamra tenyerét
 miért nem a fülemre
 az asztal alá bambulok ma is

meg tudnám mutatni a helyet hova
 mindenki szomorú én is azt hiszem
 szomorúnak kellene lennem érzem
 de csak akkor vagyok igazán szomorú
 mikor anya már otthon
 azt mondja hagyjam apát kicsit magára most
 ma nem meséli el a Kacor királyt ahogy
 éveken át minden éjjel fekszem a sötétben
 próbálok elaludni elfelejteni apát
 ahogy egyedül ül az új kanapén szemben
 a kikapcsolt tévével papa egyik ősszel
 megmutatta hogyan kell
 gesztenyeemberkéket készíteni fogpiszkálóból
 bárcsak emlékeznék rá hogyan kell
 vagy bárcsak újra megmutatná

Tori mama és Évike

Tori mama kórházban van pár napja
 össze-vissza beszél közben mosolyog
 mint egy angyal olyan az arca
 főleg gyilkosokról mesél mostanság
 meg listákról amiken rajta vannak
 a szerettei azt mondja hogy Éva Évike
 milliomos exbarátja Ádám maffiózó
 és a gyilkosságok mögött csak ő lehet
 mert a Kígyó utcában házról házra járnak
 ismeretlenek fekete ruhás emberek
 tegnap is például Szőkékétől vittek el
 két súlyos fekete hullásukat teli voltak
 és persze félti Évikéjét kedvenc unokáját
 aki mosolyogva ujjára húzza a nagymamája
 ékszeres dobozból elcsent karikagyűrűjét
 és akinek fotóival tele van az L-alakú lakás
 mintha a képek talizmánok lennének
 a szőke lány képei nagyfi démonai ellen
 pedig az egyedül van és ott mosolyog az üres
 házban a sötét és néma tévé tetején most is